

sig med det foreliggende Lovforslag. Vi vil meget gerne være med til at arbejde hen til, at dette Lovforslag, enten som det er nu eller i ændret Skikkelse, kan blive ophøjet til Lov, hvis mit Parti gennem Forhandlingerne overbevises om, at en saadan Lov vil være nyttig og heldbringende for den danske Søfart. Vi anerkender tilfulde den store Betydning, Søfarten har for Danmarks økonomiske Forhold. Jeg skal pege paa den Omstændighed, at, som det fremgaar af Statistisk Aarvog for 1913, dansk Søfart i 1912 alene mellem Indland og Udland og mellem Udland og Udland har indsejlet omtrent 99 Millioner i Fragt, hvoraf ikke mindre end omtrent 68 Millioner alene i Fart mellem Udland og Udland. Jeg beder de Herrer betænke, hvad det meget store Beløb, som indvindes alene ved Fart mellem Udland og Udland, betyder for Danmarks økonomiske Stilling. Det er Penge, som i Skikkelse af Lønninger, Mæglerprovision, Udrustning, til Dels Nybygninger, Aktieudbytte, Bankrente, Skatter, Annonceudgifter og saa fremdeles for et meget stort Beløbs Vedkommende kommer hjem til Danmark. Det forekommer mig, at man næsten kan ligne det Forhold, der her finder Sted, naar Talen er om Fart mellem Udland og Udland med det Billede, at en Mand vilde lade sit Kvæg græsse gratis paa Naboernes Marker, medens det, der indvandt ved denne Fodring, alene kom Kvægets Ejer til gode. Eller om De vil have et kønnere Billede, kunde man ligne det med, at Biørne flyver ud og søger Honning hos andre og bringer Honningen hjem til Kubeejeren. Noget tilsvarende er det i Virkeligheden, der sker, naar Talen er om de 68 Millioner, der indvindes ved Farten mellem Udland og Udland. Min Opfattelse er, at den Indkomst, der ad den Vej tilføres Danmark, i meget væsentlig Grad bidrager til, at Danmark kan taale det Underskud, som vor Handelsbalance stadig udviser. Ærede Medlemmer vil vide god Besked med, hvor stort dette Underskud er, vil vide, at det kun kan være rimeligt og taaleligt, hvis der sker en Dækning dels ved Skabelse af indtægtgivende Aktiver, dels ved de saakaldte usynlige Indtægter. Den Indtægt, der indvindes ved dansk Skibsfart, særlig ved den, der føres mellem Udland og Udland, staar for mig som en af de usynlige Indtægter, der er af størst Betydning i dette Forhold.

Som sagt, mit Parti vil gerne være

med til at fremme den her foreslaede Lovgivning, hvis vi naar til den Overbevisning, at den vil være til Gavn for dansk Søfart, men det kan ikke nægtes, at vi foreløbig nærer nogen Tvivl i saa Henseende, og at vi med største Interesse imødeser, hvad navnlig den højtærede Minister maatte have at oplyse om de af Lovforslaget berørte Forhold. Ved Siden deraf har jeg som Ordfører følt det som min Pligt at søge Vejledning saa godt, jeg kunde, ogsaa udenfor dette Ting. Jeg har søgt Bidrag til Sagens Belysning hos — om jeg saa maa sige — baade Venner og Modstandere af det foreliggende Lovforslag, og jeg er ad den Vej kommet i Besiddelse af et Arkiv, der paa forskellig Maade kan belyse Sagen. Jeg beder under eet den højtærede Formand om Tilladelse til at citere enkelte Linier af dette Arkiv. Intet af Citaterne skal blive langt, men de er nødvendige, naar vi i dette Ting, hvor Sagkundskaben ikke er stærkt repræsenteret, skal kunne gøre i alt Fald et Forsøg paa at se til Bunds i Forholdene.

Jeg maa nu straks erkende, at jeg ved denne Sags Behandling møder med, om ikke just en forudfattet, saa i alt Fald en forud forberedt Mening. Jeg er født og opvokset i en Søekøbstad, og det er gaaet mig, som det gaar saa mange Dreng, der vokser op ved Søen, at jeg har faaet en levende Interesse for alt, hvad der knytter sig til denne. Senere har jeg ved min Handelsvirksomhed og ved min Virksomhed som Konsul lige til den seneste Tid paa det intimeste været knyttet til Søfarten. Der er i denne Forbindelse to Forhold, der særlig har sat mine Tanker i Bevægelse. Det ene er den Omstændighed, at det først og fremmest er de mindre bemidlede Hjem, der rekrutterer Dæksbefalingsmændenes Stand og tilfører denne ikke den ringeste Del af Standen. Det har vakt min Beundring, naar jeg har set, hvorledes et saadant lille Hjem Aar efter Aar har ofret sig for at føre en Dreng frem, hvorledes Drengen selv har maattet spare, hvorledes Hjemmet har maattet spare, og hvorledes Fatter ofte har maattet ud at bede Folk, der var bedre stillede end han, om en Hjælp, altsammen for at føre Drengen frem. Der har hos mig i Betragtning af dette Forhold fæstnet sig den Overbevisning, at det ikke vil være rigtigt, og at jeg ikke vil være med til at indføre Lovforanstaltninger, der gør det vanskeligere for Drengen fra det lille Hjem at komme frem til den smukke